

betyder, at ingen forældre – heller ikke forældre over en vis aldersgrænse – længere kan påregne at opnå opholdstilladelse efter at være rejst ind på visum for at besøge herboende børn.

Arbejdsgruppen konkluderer på den baggrund, at de generelle ændringer i udlændingepolitikken taler for en vis lempelse af adgangen til at opnå visum her til landet.

Arbejdsgruppen finder herudover, at den fremtidige visumpolitik – som den hidtidige visumpolitik – skal søge at modvirke egentligt misbrug af visa. Det skal således undgås, at et visum anvendes til at skaffe sig et ulovligt ophold her i landet eller i den øvrige del af Schengenområdet. Arbejdsgruppen anfører i den forbindelse, at reglerne om visum ikke realistisk set vil kunne indrettes således, at et sådant misbrug helt kan undgås, hvilket heller ikke er tilfældet efter den gældende visumregulering, men at visumpolitikken må søge at tage højde for de kendte misbrugsrisici, samtidig med at der tages hensyn til udlændinges anerkendelsesværdige interesse i at komme på besøg i Danmark på korttidsophold og opnå visum i den forbindelse.

Endvidere finder arbejdsgruppen, at visumansøgere og referencer skal pålægges større ansvar som modvægt til lempelser, og at der skal indføres klare konsekvenser ved misbrug, således at ansvaret for, at et udstedt visum anvendes i overensstemmelse med betingelserne herfor, mere entydigt skal placeres hos visumansøgeren og den reference, som har inviteret visumansøgeren hertil, samtidig med at det skal have konsekvenser for både visumansøgeren og referencen, hvis et visum misbruges til at søge videregående ophold.

Arbejdsgruppen har med udgangspunkt i disse overordnede principper stillet en række forslag, der indebærer en helt ny visumpolitik. Arbejdsgruppens forslag er beskrevet i afsnit 2.1. – 5. Afsnittene indeholder endvidere enkelte andre forslag, som supplerer arbejdsgruppens forslag.

2.1. En ny landegruppeinddeling, en forbedring af det statistiske grundlag og en styrkelse af samarbejdet mellem myndighederne, der varetager visumområdet

I dag er der fire landegrupper. Landegruppeinddelingen – der fremgår af Integrationsministeriets visumpraksisnotat af 30. september 2003 (Folketingsåret 2003-2004, alm. del, bilag 23) – er udtryk for en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de enkelte lande vil tage ophold af længere varighed i Danmark eller de andre Schengenlande. Placeringen af et land i de fire landegrupper har stor betyd-

ning ved vurderingen af, om der kan gives visum. Der sker dog en individuel bedømmelse af hver enkelt visumansøgning, og opdelingen i landegrupper er derfor af vejledende karakter.

Gruppe 1 dækker lande, hvorfra der kommer mange asylansøgere, gruppe 2 og 3 dækker lande, hvorfra der kommer mange familiesammenførte udlændinge, og gruppe 4 dækker øvrige visumpligtige lande. Placeringen af de enkelte lande i de fire grupper er foretaget af Integrationsministeriet i samarbejde med Udlændingestyrelsen. Integrationsministeriets vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de enkelte lande vil tage ophold af længere varighed i Danmark eller de andre Schengenlande – og dermed placeringen af landene i de forskellige grupper – er foretaget på baggrund af statistiske oplysninger fra Udlændingestyrelsen om antallet af personer, der har ansøgt om familiesammenføring, fordelt på nationalitet, samt statistiske oplysninger om antallet af asylansøgere, ligeledes fordelt på nationalitet, herunder antallet af asylansøgere, som udlændingemyndighederne har konstateret er indrejst efter at have fået visum.

Arbejdsgruppen har overvejet, hvorledes visumreguleringen kan gøres mere enkel og overskuelig for borgerne, og har i den forbindelse set på, om der fortsat er behov for at opretholde fire landegrupper.

Arbejdsgruppen finder, at en landegruppeinddeling er meget hensigtsmæssig i visumreguleringen. Den danner således grundlag for, at visumpraksis bliver overskuelig for borgerne, når de ved opslag i landegruppelisten kan orientere sig om praksis for det land, hvorfra ansøgeren kommer. Endvidere gør landegruppeinddelingen arbejdet med administrationen af visumreglerne mere enkel med deraf følgende kortere sagsbehandlingstid.

Det er samtidig arbejdsgruppens opfattelse, at den nuværende landegruppeinddeling bør forenkles. De skærpede betingelser for familiesammenføring gør, at der ikke længere er behov for en særlig skelnen mellem de lande, hvorfra der er en relativt stor immigration, som det er tilfældet i dag med gruppe 2 og 3. De nye familiesammenføringsregler betyder, at udlændinge ikke i samme omfang som tidligere kan påregne at kunne opnå familiesammenføring. Det giver mulighed for generelt at lempe visumadgangen for lande, hvorfra der er en relativt stor immigration. Arbejdsgruppen finder derfor, at der i en ny landegruppeinddeling kun bør være én gruppe af lande, hvorfra der er relativt stor immigration. Endvidere bør der efter arbejdsgruppens opfattelse stadig være en gruppe for de lande, hvorfra der kommer relativt mange asylansøge-